

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra DET HVIDE HUS

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 249. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang01val-shoot-idm140084320442816/facsimile.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

sine Ben under hendes Bord, før hun begynder at tale om Konfessionerne.

— Lille Du — det var pludselig til den ældste Dreng — en artig Dreng skyder Brystet frem og Skuldrene op, naar han spiser. Saa sidder man rank . . .

— Og jeg finder nu — fortsatte hun uden Overgang, vendende tilbage til Jane og Konfessionerne — at den Slags Ting affhandler man ikke over Maden.

— Man kan spise hos Biskoppens en første Juledag, og Religionen og den Slags berøres ikke med en Stavelse . . .

— Det passer dog virkelig ikke til slebne Glas og Porcellæn.

Tante Anna gik over til at tale om Glas og Porcellæn overhovedet.

Hun talte om et Glaspusteri i Sydfrankrig:

— Hvor man, Du, sagde hun til Faderen, virkelig faar vidunderlige Ting . . . Men, kære, nu falder det mig ind, hvorfor ser man aldrig iaar dine kønne slebne Karaffer.

— Dem til Madeiraen.

Blodet fløj Moderen til Hovedet — hos Tanterne gik aldrig noget i Stykker.

— Ja, Margrethe slog — Du husker — slog . . . kom til at slaa den ene itu . . .

— Ja, hvor er Margrethe? Den nette Pige, jeg husker hende jo godt, den nette og vævre lille Person, sagde Tante Bothilde.

— Hun kom galt afsted desværre, saa hun maatte ud af Huset . . .

— Hun osse, sagde Tante Anna.

Men Tante Bothilde brød, med et ilsomt Blik over til Børnene, ind med et:

— Naa.

Det eneste „Naa“ lød, som blev en Jernport slaaet til.

Og der blev ikke talt mere om Karafferne.

— Lille Stella — det kom et Sekund efter „Naa'et“